

İbrahim Sanduvaç

- şiirler -

Yayın Tarihi:

13.11.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Çanakkale

Şehit oğlu der ki: Şehadet evla
Gitmedikçe sinemdeki bu bela.
Vermem, toprağımın zerresi âlâ,
Bitene dek her evdeki son salâ.

Vahşetin adı olmuş, centilmenlik.
Fatma Ana'nın son mektubu silik:
Durdukça yiğidim gâvura dimdik,
Aldı Mehmed'imi bu kara delik.

Kalmadı, gitti evdeki son yiğit,
Vuruldu kapılara kanlı kilit.
Öptü alınını o muazzam lahit.
İşte o alın şehadete ait.

Yer kan, sema kan, yürek kan, fikir kan,
Kanlarla beraber ecdadını an.
Senin de bahçen o mükemmel mekân,
Şehitlik belki alışılmış duan.

Birleşse de şayet yer ile feza,
Bir olsa parçalanan her bir aza,
Tekrar yazılsa o muhkem hafıza,
Yeniden gelmek istersin sen arza.

İbrahim Sanduvaç

Çiçek Fısıltısı

Boğuluyorum, tavan üstüme çözecek
Duvarlar beni suçluyor,
Dayanamam, Çıktım artık, yürüyorum
Bomboş sokaklar da sus söyleme o kelimeyi diyor,
Tamam diyorum,
Suçluyum,
Suçluyum ama onun da suçu var
Elimde değil ki, bir defa baktın mı seni de yakar belki
Belki onu da,
Ayna getirip karşısına oturtacağım.
Bak bakalım ben mi suçluyum o mu?

Köşedeki Çiçekler fısıldarken onun sesi sandım,
Yağmur yağarken adımları geldi aklıma
Koca rüzgarın işi yok teskin ediyor beni
Gökyüzüne bakıp aya açıyorum tüm sırrımı,
Yıldızlar tartışıyor dediklerimi,

İbrahim Sanduvaç

Değer mi?

Kime bakıyorsun, kimi görüyorsun
Kime baktın ki kimi gördün
Birkaç gülümseme mi yetti sana
Baktığın yerleri gül bahçesi misali
Gördüğünde bataklık canlanır mı zihninde

Bilmiyorsun, yaşamadın, görmedin
Tecrübe dedikleri cahil bir bedevi
Alem alim dolmuş, "bilmiyorum" bir hiç
Hiç olmuş bihaberleri yapan intelejansiya
Kalemler kırılmış bilinmeden uğruna bir hiç

Duygu dedin, kutsal mı saydın aynayı
Sevdiğin ölümlü, ölümsüz yapar mı ayı
Verdiğin değeri Bir'e verdin mi
Duygusuz karşılıkları yerdin mi
Dağ bayır sevgini haykır haydi
Merak et, Leyla duyacak mı seni

Sev her şeyi, ama değerinde sev
Sakinacağın çekince büyüyen bir alev
Bilinmeyen bir metafora sürüklenen
Kuşanmış koşageliyor yüreklenen
Bir kılıç kalbi hedefleyen

Kendinden yola çıkan bir furya
Zannetti mi yansıyan bir rüya
Dene bakalım bir daha fasıl
Gör ki verilir değersizlik nasıl
Koşan kaçtıkça kovalanır, gör kendini
Kaçırınca son treni, bil kör kendini

Yabancı sularda yüzersen bilmeden
Hafızandaki geçici sevgiyi silmeden
Bocalayadur, neye uğradığını
Anlamadan neyi karaladığını
Sarıldığın uğraş adeta diken
Ye'si karanlık toprağa eken

Arkasından koştuğunu bilmeden neden
Ufkunu amaçsız bir hiçe silmeden neden
Bilinmeze sürdün doludizgin atını
Kattın mı şimdi karanlığa katını
Hâlâ ümit mi, be hey ahmak,
Kana bulanmadı mı henüz âmâk

Sen devam et, uğraş, yoluna bak,
Bilmediğin maceralara bir sigara yak
Kendini bil, verme lüzumsuz kıymet
Altı üstü bilinmeyen bir sebep
Ders al, yandığın vakitlerden
Ümitle bekleyen akitlerden

İbrahim Sanduvaç

Ebem Kuşığı

İstikamet edinir ebem kuşasını
Yıldızlar girmez rüyalarına, dolanır,
Tutmaz ufkunun gemini, çözer bağını
Fecri muştulamaz, karanlığa boyanır

Sen ki, gittikçe eşsiz, ümitsiz, minnetsiz,
Nahvete gâlip geldikçe fikrin ve hâyân,
Sireti suretsiz canavarlar ümmetsiz,
Başiboş yetimlerin sorguçu hükümran.

Kapatmayın ufkumu siz hain yataklar,
Sergüzeştler gelip geçmiş, olmuş bayağı,
Süleymanı ancak adsız cihadlar paklar
Rüyamda gördüğüm kırmızı gökkuşığı.

Nedendir sorarım, düşmansın döşeklere?
Nefesin kesilirdi hep tüy yataklarda.
Alem hasret diye, açtığın çiçeklere,
Dolanıp duruyorsun sonsuz bataklarda.

Dağa mı tırmanırsın, soluksuz kalınca
Yokuş yukarı, çık dümdüz yokuş yukarı
Selam ver hilâle, yek ömrünü salınca
Almaz mı en şahane bahçesine Tanrı

Çekme dizgini yılmaz çeri, sür atını
Menfaatsiz niyazın, fişkırın ziyandır.
Hülyâlarını süsleyen kutlu bir anı
Maneviyatın serfiraz, aklın devrandır.

İbrahim Sanduvaç

Her zamanda ben

Her zamanda varım ben
Dün Kemal, bugün Ahmet, yarın Selim
Doğdum, büyüdüm, öldüm ve yeniden doğdum.

Masumiyet suç,
Suç bugün masumluk...
Afak mı daraldı,
Gündüz mü karardı?
Hayır, hayır. Güneş kapandı.
Önünü görme diye zift çekildi.
Bir bir duvarlar örüldü...

Görme bak
Konuşma sus
Duyma, kapat kulaklarını
Düşünme unut
İlgilenme seni ilgilendirse de
At gözlüğü kuşan her yerde
Ceşaret neyine, kork artık
Değiştirmek senin ne haddine!

Deseler de aldırma!
Sen kalk ve çabala...

İbrahim Sanduvaç

İki İleri Yüz Geri

İki ileri bir geri, iki ileri iki geri, iki ileri üç geri...

"Bayım, başladığınız yere döndünüz."

Yok asla, iki ileri dört geri, beş geri...

Ben ne yaptığımı bilmiyor muyum?

Peki, nasıl yol katedeceğim başka?

Gelen meteorlara doğru mu gideyim?

Yoksa olduğum yerde sabit mi...

Gücüm yok yüzleşmeye,

Hepsini omuzlamaya,

Tırmanmaya dağları,

Elime almayı ateşi,

Ve de yüzünü görmeye.

"Sadece bir teşebbüs" deme,

İçinde ne ejderhalar var o teşebbüsün.

Bir insana bakarken konuşamazsın,

Konuşurken gülemezsin,

Gülerken de utanamazsın.

Sorarken düşünürsün,

Düşünürken bocalarsın,

Bocalarken de kaybolursun.

Tamam, peki ne yapmalı?

En iyisi:

İki ileri altı geri, iki ileri yedi geri...

İbrahim Sanduvaç

Mehlika

Mehlika, araf sen, yer sen, feza sen.
Mezarlık gülistan, ceset bir beden.
Ta uzaklardan koşturan bir selen,
Nerede güller uçuşuyor senden.

Bekliyorum, gözlerim yaz yağmuru,
Haber getirecek mi beyaz kumru?
Yutkunuyorum, boğazımda yumru,
Hafakanlarım birer birer soru.

Ferah gözlerinde yüreğim rehin,
Sensiz gördüğüm kabuslarım hazin,
Ateş! Ah, sen ateşi bilir misin?
Kavuruyor ruhumu serin serin.

Alev, başında dalgalanıp duran,
Düşer yanaklara damla damla kan,
Ortada inci tanesi nazlanan,
Tebessüm, bana cenneti yaşatan.

Çevremde sarmaşıklaşan bulutlar,
Kurşunun soracağı aklım firar,
İmansız aşığa kolay intihar,
Kaldırır mı toprak altında mezar.

İbrahim Sanduvaç

Nûn

Nûn! Nidân nazik ninnilere nişan!
Nergisler nüksederse nevbahardan,
Namından Nigârî nakşeder noksan.
Naçiz ki nefsim. N'apsın nazarından,
Nûn! Nidân nazik ninnilere nişan!

Selam var İzmir'den, umutlar sesteş!
Ahvalden sonra doksanseviz güneş,
Düşlerimde ağaçla toprak kardeş,
Suskun hayalim kâbuslu ye'se eş,
Selam var İzmir'den umutlar sesteş!

Şirin bir mehtap eser bakışlardan,
Düşer yanağından bir damla kan,
Siyah bir tel yakar dünyayı baştan.
Mavi oyuncağıyla yandım her an.
Şirin bir mehtap eser bakışlardan.

Ölümlü bir kul İbrahim idim ben,
Katranı yağmur gibi çiğ çiğ ören,
Sema gibi özgür, arz gibi mahzen,
Ateşte döküldü küllerim ten ten,
Ölümlü bir kul İbrahim idim ben.

Zincir büklüm büklüm olsa ne yazar,
Parmaklıklar paslanır azar azar,
Musallaya varınca toprak kazar,
Sensiz beyaz saraylar nefse mezar.
Zincir büklüm büklüm olsa ne yazar.

İlahî! Nefsin tek sahibi! Medet!
Hafız Sen'sin Ya Rabb, Sen onu hıfzet.
Er-Rahman-ur Rahim'sin, merhamet et.
Sen, emanetini hayırla kabzet.
İlahî! Nefsin tek sahibi! Medet!

İbrahim Sanduvaç

Salat-u Sabah

Olur mu ki meşakkât salat-u sabah?
Diyar-ı hayrda açar birbir felah.

Zikre kalkan iki gafil, na-nizam,
Ol kıymetin bilse olur muntazam.

Kibr-ü şeytan burnuna üflemesin,
Nar-ı ekber ecrini süslemesin.

Meşakkâti altı üstü dört rekât,
Huzur-u İlahî'de kat kat hasat.

Ol Peygamber muştulamış hayrını,
O hayra tartmış cihanın gayrını.

İbrahim Sanduvaç

San ki

Verme değer, tař toprak...
Ver deęer, dūřüncelerin...
Ol kıymet el üřtünde,
Tahtıravalli misali,
Seninki ağır basar, onunki üstte...

Çalıř çabala, gücüne kuvvet,
Ol bir sürü başarmışlık bitti, bekler seni...
Seferin yok bařıbozuk,
Her demde bir sütü bozuk...
Kapandı sahneler, serildi gözler...

İbrahim Sanduvaç

Sev

Ferhat, Mecnun ve Romeo... Neden Şirin, Leyla ve Juliet... Şekil, fizik, ambalaj...

İnsan güneşi de sevebilir, çiçeği de, bir bebeğin gülümsemesine de aşık olabilir...

Sevgi iki hece, aşk bir nefes... Önce hayatı seveceksin. Önce sebepleri seveceksin.
Sonra bakacaksın eğri mi doğru mu?

Çiçek bir gün solacak, tohum elbet kalacak...

Kaleme bakacaksın, yazdıkların kalacak...

Güzele bakacaksın, sevdiklerin kalacak...

İbrahim Sanduvaç

Şarkılar

Şarkılarda bir bahar esintisi,
Gülümsemen bir ahenk belirtisi,
Bakışların bir serçe gezintisi
Sözlerin küçük ümit yeşertisi.

Kul İbrahim neylesin efkamından
Döndükçe düşüyor dar-ı ramından
Baktıkça dönüyor insicamından
Utandıkça medet! Sadrazamından.

Lâl alev, başta dalgalanıp duran,
Düşer yanaklara damla damla kan,
Ortada inci tanesi nazlanan,
Tebessüm, her dem cenneti yaşatan.

Çare bir kalem, bir rüzgar bir sekmen,
Mezarlık gülistan, ceset bir beden.
Ta uzaklardan koşturan bir selen,
Nerede güller uçuşuyor senden.

İbrahim Sanduvaç

Üzülme

Üzülme! Tek bir kelime, üç hece...
Sessiz bir çırpınış, sıcak bir tümce
Gündüze teşebbüs eden bir gece
İçten üzülür üzülür sessizce
Güzel istiyorsun...

Peki kolay mı, gözyaşını tutmak?
Pınardaki taşkın seli kurutmak?
Delice atan kupayı avutmak?
Boğazdaki hıçkırıkları yutmak?
Çok şey istiyorsun...

Diyorsun ki sen, içten içe tutuş,
Seslice sus, ama sessizce konuş,
Gezinme zihninde, gizlice savuş,
Takılma duruma, hayalle buluş,
İmkânsızı istiyorsun...

Bilir misin sen, nedir zihin rengi?
Deliden veliye ince bir çizgi,
Akıl pazarında parlayan sergi,
Üzülme kazanç, boş vermek yenilgi,
Sen de aynısını istiyorsun...

İbrahim Sanduvaç

Yanıyorsun

İşte elinde
Kızgın yağ,
Harlı bir ateş...
Nemrud yakmadı bunu
Can çekişen bir serçe
Sıkmıyorsun ki ölmesin,
Bırakmıyorsun ki kaçmasın...

Kendi hareketine mi yanasın, üzülmesine mi,
Hadsizliğine mi, yoksa hüsnüzannına mı,
Söndürmeye çalışmana mı
İnat ederek doğan güneşe mi,
Yanmak için sönene mi yanasın
Sönmek için yanana mı.

Bayır aşağı koşuyorum
Sanırken, engel koydun geçtiği yerlere,
Sen düz yolda hızlı git, o setlere takılsın,
Sözlerinle çakıl taşı, iliklerinle dikenli tel
Yollara döktün de, aşayım dedi
Parlamaya devam etti

Bir gün gözlerinde bulutlar dağılacak,
Ama saat çoktan geçmiş olacak onikiyi beş
Ve dönüp bakacaksın hâlâ duruyor mu mum,
Belki şimdi yağmura aldırıyor
Ama sonsuz değil ya, bir gün sönecek
O gün duvarlar kafana arkadaş,
Oluklar nehirlere yoldaş

Öyle ise ne duruyorsun?
Ateşi körükle,
Köprüyü yeniden inşa et,
Uzatılan ele bir el ver
Avanaklık tozunu silk
Kalk ve yalnızca "merhaba" de

İbrahim Sanduvaç